

jag knöt mina nävar
önskade att tiden inte skulle stå så jävla stilla
en enorm gråt samlades i min minimala strupe

jag väntade i en evighet efter svaren på mina
oställda frågor; men ingen fanns där att svara

mellan mina knotiga ben satt djävulen och
noterade min oskuld;
petade med en pinne långt in i min sargade
själ och mumlade \"det ser bra ut\"

det barnet jag varit slog sig själv blodigt i
avsky och jag visste inte ens i avsky för vad,
jag hade bara det konstgjorda och samlade
kvar för omvärlden att betrakta
och någonting dog inuti mig

djävulen hängde ifrån sig sin läkarrock och
gick hem till sin fru, dom älskade hela natten
och han tänkte på alla barn han i förbrukat
som samhällets avfall, våldtagit med blickar
som den samhällsförlamade man han blivit
(hon var förundrad över hur hård han var)

själv tog jag farmor i handen
gick och köpte glass

och blev aldrig mer densamma